

Sygn. akt II K 749/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w G. - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Przesmycki

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Bajerska

po rozpoznaniu w dniach 1.03.2016 r., 10.05.2016 r., 8.06.2016 r., 15.06.2016 r.

sprawy z oskarżenia prywatnego (...) Sp. z o.o. w G. przeciwko

D. D. (1) zd. Ł. c. J. i S. zd. S.,

ur. (...) w L., zam. (...)-(...) G. ul. (...) 1/2, obywatelstwa polskiego, o wykształceniu średnim, z zawodu aparatuwej przetwórstwa, PESEL (...),

nie karanej sądownie;

oskarżonej o to, że:

w dniach 12 lipca 2014 r. oraz 16 lipca 2014 r. w G. posługując się n. za pośrednictwem portalu forum. (...) .pl pomówiła (...) Sp. z o.o. o nie respektowanie praw pracowników, stosowanie mobbingu i nie respektowanie zapadłych wyroków sądowych, a nadto określiła ją mianem obozu pracy, co mogło narazić pokrzywdzoną na utratę zaufania potrzebnego dla prowadzonej działalności,

tj. o czyn z art. 212§1 i 2 kk

o r z e k ł :

1. Oskarżoną **D. D. (1)** uniewinnia od zarzucanego jej czynu.
2. Kosztami postępowania obciąża oskarżyciela prywatnego.

Sygn. akt II K 749/15

(...)

Oskarżona D. D. (2) nie była dotychczas karana sądownie.

dowód: karta karna k. 22

Pokrzywdzony w prywatnym akcie oskarżenia wniósł o uznanie D. D. (1) za winnej tego, że w dniach 12 lipca 2014 r. oraz 16 lipca 2014 r. w G. posługując się n. za pośrednictwem portalu forum. (...) .pl pomówiła (...) Sp. z o.o. o nie respektowanie praw pracowników, stosowanie mobbingu i nie respektowanie zapadłych wyroków sądowych, a nadto określiła ją mianem obozu pracy, co mogło narazić pokrzywdzoną na utratę zaufania potrzebnego dla prowadzonej działalności.

Oskarżona nie przyznała się do winy twierdząc, że nie jest autorką tego wpisu. Oskarżona przyznała, że miała sprawę w Sądzie z pokrzywdzonym, którą wygrała i nie korzystała z Internetu u M. D. (1)

dowód: wyjaśnienia oskarżonej k. 29,

Zdaniem Sądu wyjaśnieniom oskarżonej należy dać wiarę, bowiem są logiczne, spójne i konsekwentne. Wynika z nich, że mimo konfliktu z pokrzywdzonym nie umieszczała obraźliwych wpisów w Internecie. Wyjaśnieniom tym zdaniem Sądu nie przeczą także pozostałe dowody przeprowadzone w sprawie w postaci zeznań świadków A. M., A. L., R. C. (1) oraz dokumenty ujawnione w sprawie (...) Z zeznań wymienionych świadków wynika jedynie, że oskarżona była jedną z dwóch osób podejrzewanych o dokonanie wpisów na co dowodów żadnych nie było.

Świadkowie opierali swoje przypuszczenia o fakt, że w lipcu 2014 r. została zwolniona m. in. oskarżona.

Tych ustaleń nie potwierdziło także dochodzenie toczące się w P. R. w G. o przestępstwo z art. 212 § 2 k.k. W toku dochodzenia uzyskano informację, że obraźliwe wpisy umieściły osoby o nickach (...) oraz (...) Jak później ustalono adres IP jakim posługiwała się osoba o (...) przydzielony został abonentowi sieci (...) M. D. (1). Wpis o „obozie pracy” został usunięty 12 lipca 2014 r. z komputera o numerze IP tożsamym z numerem IP przydzielonym M. D. (1) (dowód: postanowienie P. R. w G. z 30.06.2015 r. k. 153-158 akt Ds. 674/15).

Tym samym brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że zamierzonego czynu dopuściła się oskarżona. Prezentowana przez pełnomocnika teza, że oskarżona w tym okresie korzystała z komputera M. D. (1) nie znajduje oparcia w zebranych dowodach. M. D. (1) zaprzeczyła temu, że oskarżona korzystała u nich z komputera (dowód: zeznania k. 95v). M. D. (2) nie wykluczył tego, aby oskarżona w lipcu 2014 r. korzystała z Internetu, a jego córka K. D. nic na ten temat nie wiedziała (dowód: zeznania M. D. k. 104v, K. D. k. 125, 136)

Tym samym brak jest jakichkolwiek dowodów świadczących o sprawstwie oskarżonej. Treści wpisów przywołanych przez oskarżyciela prywatnego mogłyby pochodzić nie tylko od oskarżonej, ale i od M. i M. D. (1). Numer telefonu M. D. (2) jest tożsamy z numerem osoby posługującej się N. (...) (dowód: postanowienie z 30 czerwca 2015 r. k. 153-158). Tym samym nie można wykluczyć, iż te osoby dokonały przedmiotowych wpisów znając sytuację pracowniczą oskarżonej. Wniosek ten jest tym bardziej zasadny, że M. D. (2) pomagał oskarżonej w sporze pracowniczym z pokrzywdzonym.

Sąd dał wiarę zeznaniom przesłuchanym w sprawie świadkom w osobach: M. M. (2), A. L., R. C. (2) oraz M., M. i K. D., bowiem są logiczne i spójne. Wynika z nich niezbicie, że w Internecie ukazały się godzące w dobre imię spółki wpisy, których autorstwa nie ustalono. Przypuszczano jedynie, że mogą one pochodzić od zwalnianych pracowników. To jednak jest za mało, aby przypisać sprawstwo oskarżonej i dlatego orzeczono jak w sentencji.